

Naročnina listu: --
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . " 5—
 Četrť leta . . . " 250
 Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije: ---
 Celo leto . . . " 15—
Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vin.
 od 6 redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 --- popust. ---
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Vojni položaj na vseh bojiščih neizpremenjen.

Istrski deželni zbor razpuščen. — Italijani zopet obstreljevali Gorico. — Lahižiznova metali bombe na Postojno. — Naši zrakoplovci na Benečanskem. — Naši uspehi na Doberdolu, pri Mrzlem Vrhu in na Rauchkofelu. — Čez 2000 novih francoskih topov pred Verdunom. — Rumunija čaka. — Burni prizori v nemškem državnem zboru. — Vsi narodi zahtevajo mir.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Dunaj, 9. aprila.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Položaj nespremenjen.

Italijansko bojišče.

Mestoma živahen artilerijski ogenj. Sicer nobenih pomembnih bojov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 9. aprila.

Položaj je na vseh bojiščih v obče nespremenjen.

2000 novih topov pred Verdunom.

List „Echo Belge“ poroča, da so Francozi v zadnjih tednih spravili pred Verdun 2000 novih navadnih topov. Poleg tega so postavili na verdunske postojanke še več težkih kanadskih baterij.

Nizozemska nezadovoljna z Nemčijo.

Govor nemškega državnega kancelarja Bethmanna-Hollweg ni zadovoljil nizozemskega časopisja, ki splošno obžaljuje, da se je nemški državni kancelar o vojnih ciljih Nemčije glede Belgije tako nerazločno izjavil.

Portugalska mobilizira.

Iz Lizbone se poroča, da bo portugalska vlada v bližnjem času proglasila mobilizacijo letnikov 1911 do 1916.

Rumunija čaka na zadnje dejanje.

Rumunski listi pišejo:

Rumunija ostane tako dolgo nevtralna, dokler ena vojskujočih se strank ne bo druge premagala. Pred to odločitvijo Rumunija ne more poseči v bojni metez, ker ima na razpolago streliva baje samo za čvomeščno bojevanje.

Razpust istrskega deželnega zbora.

Kar smo že v petkovi številki v poročilu o odstopu istrskega deželnega glavarja dr. Rizzija namignili, se je zgodilo. Odstopu glavarja je sledil razpust celega deželnega zbora in odbora. Cesar je s patentom z dne 3. aprila 1916 odredil, da se istrski deželni odbor razpusti in da naj vlada določi ugodni čas za nove volitve.

Za vodstvo deželne uprave je cesar imenoval deželno upravno komisijo, ki je sledeče sestavljena: dvorni svetnik Alojzij Lasciac, predsednik; okrajni glavar Rudolf baron Gorizzutti, njegov namestnik; ostali člani deželne upravne komisije so: okrajni komisar Peter Beuzon in finančni računski svetnik Avrelj Sinsler kot uda ter namestniški tajnik dr. Jurij Schögl pl. Ehrenkreuz kot namestnik.

Cesarjev patent navaja kot vzrok razpusta dejstvo, da deželni zbor že več let ni mogel izpolnjevati finančnih dolžnosti deželne uprave ter sploh ni bil v stanju, da bi na zakonit način nadalje vodil svoje posle. Delovanje upravne komisije bo trajalo tako dolgo, dokler od deželnega zbora nanovo izvoljeni deželni odbor ne bo prevzel svojih poslov. Za delovanje upravne komisije se je izdal poseben delovni red. — Cesarški patent je stopil takoj v veljavo.

Gospodarski program Čeških Nemcev.

Pretekle dni je imela zveza industrijalcev na Češkem v Pragi svoj občni zbor. Na tem zborovanju je predaval baron Kubinzky (v svaštvu z domobranskim ministrom baronom Georgijem) o „industriji v vojni“.

Začetkom vojne je nastal v gospodarstvu mal počitek, ali okrepilo se je kmalu zopet, tako, da se je — izvzemši nekaterih posamičnih industrijskih panog — vsakdanje proizvodnje nadaljevalo. Šele v mesecih so se morali obrati ustavljati radi pomanjkanja na surovinah. Gospodarski razvoj med vojsko naj služi v svarilo, naj ne bitimo z napovedovanjem o prehodu od vojnega in mirovnega gospodarstva. To svarilo naj služi posebno črnogledom. Zveza med vojno in industrijo se kaže posebno v dveh točkah. Prva je: gospodarska in sosebno industrijalna organizacija. S prvega je bila precej pomanjkljiva. Med vojno pa smo se mnogo naučili in nadejati se smemo, da se bo odslej vedno razumevala vrednost organizacije. Govornik je omenjal raznih vladnih odredb, ki posegajo v vsakdanje življenje. Mnoge potrebujejo sicer res izboljšanja, ali na sploh je državna uprava z uspehom organizatorično posegala vmes. Druga točka se tiče izkoriščanja najmočnejših pridobitev na polju tehnike. V tem pogledu more naša industrija s ponosom gledati na svoje delo. Kljub vsem poznanim oviram so bile vse industrije, ki so v kakoršnišbodi zvezi z vojevanjem, na popolni višini. Industrija se je prilagodila potrebam in Avstro-Ogrska in Nemčija sta skoraj toliko izvršile s svojo industrijo,

kolikor ves ostali svet skupaj. Kar setiče naših gospodarskih razmer do nemške države, je zveza praških industrijalcev želani odklonila misel carinske unije z nemško državo. Na tem stališču se ni, žal, nič izpremenilo. Če bi prišlo do gospodarskega združenja naših sovražnikov — četudi ne do carinske unije — bo seveda gospodarsko združenje srednjeevropskih držav neobhodno potrebno. Da bi že v tem hipu zavzemali kako stališče, za to nedostaja posebno še kake oficijelne izjave udeleženih vlad in vpogleda v različna strokovnjaška mnenja iz različnih branš. In tako ne preostaja v tem trenutku nič drugega, nego želja, da bi se naši izvršni, tesni odnosi do našega sedanjega zaveznika tudi po vojni nadaljevali in se izpopolnjevali ne le na političnem, ampak tudi na gospodarskem polju.

Nato je govoril podpredsednik zveze, višji stavbeni svetnik dr. inž. Jahn, ki je naglašal potrebo trdne organizacije naših industrijskih panog in ojačenja našega gospodarstva z vsemi sredstvi. Pričakovati moramo gospodarske in socialno-politične krize, ki dovede do popolne reforme naših gospodarskih razmer. Bolj nego kdaj je potrebno enotno postopanje avstrijske industrije, da srečno prestopi nevarnosti, ki groze domovini in blaginji skupne monarhije.

Štajerski deželni šolski svet in nemški Schulverein.

Objavljamo odlok štajerskega deželnega šolskega sveta z dne 22. februarja 1916, št. 3 1496-2 1916: Bewilligung von Sammlungen an allen Mittelschulen mit deutscher Unterrichtssprache zu Gunsten der Vereinszwecke. Zur Eingabe vom 30. Dez. 1915 dort Z. 2997.

An den Vorstand des Deutschen Schulvereines in Wien, 8., Florianigasse 39.

Auf die geehrte Zuschrift vom 12. Febr. 1916, Z. 2997, hat der k. k. Landesschulrat zu gestatten gefunden, daß an den deutschen Mittelschulen, Lehrer- und Lehrerinnenbildungsanstalten und Mädchenlyzeen Steiermarks unter der Leitung der Lehrkörper Sammlungen für den Deutschen Schulverein eingeleitet werden. Für den Vorsitzenden: Stürgkh m. p.

(Slovenski: Na cenjeni dopis z dne 12. februarja 1916 je c. kr. deželni šolski svet dovolil, da se smejo na nemških srednjih šolah, učiteljskih, moških in ženskih, dekliških licejih na Štajerskem pobirati pod vodstvom učiteljskih zborov za nemški Schulverein prispevki. Za predsednika: Stürgkh l. r.)

Italijansko bojišče.

Ob Soči so naši delna in krajevna vojna podvzeta povsod dosegla uspeh. Na Doberdobo so Italijani hoteli svoje jarkove potisniti bližje k našim jarkom, pa so bili pregnani in s krvavimi glavami poslani nazaj v prejšnje razdalje. Tudi južno od Mrzlega vrha so naše čete z ostrim napadom prepodile Italijane iz zasedene postojanke. Na tirolski fronti bi se bili Italijani radi udomačili na Rauchkofelu. Pretekli petek pa so naše čete na to točko izvršile napad, kateremu se Italijani niso mogli ustavljati. Italijanska posadka je bila uničena. Utekel ni nihče; kdor ni padel, je prišel v ujetništvo.

Italijani zopet obstreljujejo Gorico.

Dne 6. aprila je težka italijanska artilerija zopet obstreljevala severni del Gorice.

Zopet bombe nad Postojno.

V sredo, dne 6. aprila, sta priplula nad Postojno zopet dva italijanska letalca. Eden je brezuspešno metal bombe na mesto.

Naši zrakoplovci na obisku v Italiji.

V petek, dne 7. aprila ob jutranji zori je oddelek avstrijskega zračnega brodivja uspešno metal bombe na kolodvore gornjeitalijanskih krajev Casarsa in Giorgio di Nogaro (na Benečanskem). Od držnih letalcev, ki so se pri metanju bomb spustili nizko k tlom, se trije niso vrnili.

Doberdob in Mrzli Vrh.

Na Doberdobski planoti so naši v noči od 7. na 8. aprila pregnali sovražnika iz nekaterih prednjih jarkov. Tudi na južni strani Mrzlega vrha je oddelek naših čet zavzel italijansko postojanko in pri tem ujel 43 mož ter uplenil 1 strojno puško.

Uspeh na Rauchkofelu.

Sovražnemu oddelku se je zadnje dni posrečilo, da se je ustalil na nekem sedlu grebena Rauchkofel (na Tirolskem, južno od Lienza ob Dravi, blizu koroške meje). Dne 7. aprila pa so naše čete sedlo izčistile. Ob dveh zjutraj je naše topništvo otvorilo hobe neč ogenj na zasedeni del grebena. Deželnobrambovski pešpolk št. 36 iz Kolomeje je nato naskočil sovražnika, ki se ni mogel dolgo ustavljati napadalni sili naskakovalcev. Ob ½6. uri zjutraj je bila cela postojanka v naših rokah. Sovražnik je imel zelo hude izgube. Jarki so bili napolnjeni z mrličmi. Od sovražne posadke ni utekel ne en mož. Naši so ujeli 3 častnike in 150 mož, uplenili pa 2 strojni puški in mnogo vojnega gradiva.

Francosko bojišče.

Šest tednov že divja bitka okoli Verduna. Nemci prodirajo prav previdno in počasi. Na zahodnem

bregu Moze so dosegli več uspehov, kot na izhodu. Zadnji čas se jim je posrečilo zavzeti dve oporišči južno od Haucourta in sovražno postojanko na Termitskem vrhu. Boj pred Verdunom je povečini topovski boj, ker obe strani hočeta kolikor mogoče štediti s človeškim materialom. Nemci imajo na svoji 65 km dolgi fronti postavljenih 2500 topov, ki izstrelijo na sovražnika vsako uro kakih 150.000 funtov jekla. Francozi so v zadnjem času postavili v ogenj 2000 novih topov in več težkih baterij, med njimi 10 težkih kanadskih baterij.

Pri Haucourtu.

Na levem bregu Moze so dne 7. aprila šlezijski in bavarski polki zavzeti dvoje močnih francoskih oporišč južno od kraja Haucourt. Poleg tega pa so zavzeli še celo sovražno postojanko na robu Termitskega vrha v širokosti 2 km. Francoski protinapad se je izjalovil. Ujetih je bilo 15 častnikov in 699 mož.

Verdun — ogromna razvalina.

Pariški list „Matin“ opisuje mesto Verdun, ki je popolnoma v razvalinah, sledeče:

Granate nemških topov so porušile vsako hišo v mestu. Samo katedrala, kateri je dosedaj priznana nemška artilerija, je ostala popolnoma nepoškodovana. Pogled na razdejano mesto je grozovit. Ko začnejo padati nemške granate v mesto, izgine vsako, že itak redko človeško bitje iz ulic in se poskrije v kletih. V mestu je ostalo samo nekaj starih oseb, ki nočejo za nobeno ceno zapustiti porušenega mesta in ki se skrivajo v kletih. Mesto je tako razdejano, da bo treba po vojski zgraditi na novo vsako hišo, ker ni ostalo v mestu drugega, kakor nekaj kvišku štrlečih zidov. O kaki nepoškodovani strehi v mestu ni nobenega govora. Kar niso uničile nemške granate, je pa izpopolnil požar.

Smotreni napad na Verdun.

Iz Curiha se poroča:

Nemška pridobitev francoskega ozemlja pred Verdunom do 1. aprila t. l. je bila še enkrat tako velika, kakor je bila svoječasno francoska pridobitev ozemlja v Champagni. Število ujetih Francozov je znašalo več kakor 33.000 mož, uplenjenih je pa bilo 190 topov. Prav razločno je razvidno, da so Nemci štedili kar v največji meri z vojaštvom. Priznati se mora, da nemško armadno vodstvo noče žrtvovati za vratolomna podvzeta nobenega moža, marveč da ubere vselej počasno, toda sigurno pot za smotrene napade.

Rusko bojišče.

Zakaj je Polivanov šel?

„Ruskoje Slovo“ poroča, da se je prejšnji ruski vojni minister Polivanov zavzel za to, da bi se vse razpoložljive ruske sile poslale na zahodno bojišče — avstrijo-nemško-rusko fronto — dočim je veliki knez Nikolajevič zahteval močna ojačenja iz nanovo vpoklicanih letnikov za kavkaško bojišče. Kot nasledek teh sporov je bil odstop vojnega ministra Polivanova. Veliki knez Nikolajevič pa je dobil za svoje bojišče 300.000 mož.

LISTEK.

Ko so odhajali očetje...

Črtica. — I. E. Bogomil.

Dokler bom živ, ne bom pozabil tistega dne. Odhajali so očetje na poziv presvetlega cesarja v vojno službo; jaz pa sem šel po opravkih dol v Ljubljano. Vozili smo se skupaj. In kaj menite, kaj smo se pogovarjali? Kako pojdejo nad izdajalskega Laha? O, nikakor. Vlak je hitel proti Ljubljani, njih misli in naši pogovori pa so hiteli nazaj na dom, nazaj do ljubljenskih otročičev. Odhajali so namreč očetje.

„Kaj pač počne moj Francelj doma? Sam, brez mene. Vedno je bil pri meni, sedaj pa...“

Solze polijejo priletneža moža in ni ga bilo nikakor sram; bile so solze očetovske ljubezni.

„Pa naša Rezika. Prav nič še ne ve, kaj je vojaka. Ali danes je hotela biti ves čas pri meni. Komaj so jo iztrgali iz mojega naročja. Kakor bi vedela, da odhajam, pa je še otrok!“

„Gospod, eno prošnjo!“

„Prosim, kar povejte jo.“

„Ali pojde naša Milka letos k prvemu svetemu obhajilu? Ali veste, kaj mi je danes rekla? Vsi smo jokali — zakaj bi to tajil — pa mi reče Milka: „Ata, jaz pojdem kmalu k prvemu svetemu obhajilu, pa že bom povedala Jezusčku, kako vas imam rada, pa da boste prišli nazaj. Jezusček vas bo dal.“ Gospod,

prosim vas, naj no gre moj otrok kmalu k svetemu obhajilu.“

„Vse se bo zgodilo, nič se ne bojte.“

„Gospod, kako sem vam hvaležen!“

Globok in zaupljiv pogled, ki ga ne pozabim, mi je pričal, kako živo zaupa oče molitvi svoje blage Milke.

„Kaj pa naš Jožek? Gospod poskrbite zanj, kolikor morete. Mama ne more vsega; saj veste, boleha na je. Hvaležen vam bom.“

„Oče, bodite brez skrbi.“

Taki-le so bili naši pogovori, ko so odhajali očetje v vojno službo.

Ob slovesu, dol čez ljubljansko polje smo se že takrat vozili, izpregovori še eden: „Gospod, povejte našim otrokom, da bomo vedno nanje mislili. Naj divja okrog nas vihar, naj se vsled bojnega groma potresa zemlja, naša srca bodo doma pri otrocih. Da bi bil srečen dom, da bi bili srečni naši otroci, zato odhajamo. Povejte našim otrokom, naj se nas zato spominjajo v svojih molitvah.“

To storim danes, ko vas vprašam: Otroci, ali molite za svojega ata? Ali se ga spominjate pri angelški mizi?

Blagor vam, če to delate. Kako veseli boste, ko pride enkrat čas vrnitve, ko se bodo vračali vaši očetje...

Naši vojaki.

Črtica. — Fr. Zupančič.

Vsako jutro, točno ob devetih, prikoraka v šolo četa vojakov. Uro daleč prihajajo; lepo in složno.

Kdo bi jim branil? Ob določenem času se oglasi trobenta, znamenje, da se zbero. Imajo namreč „hornista“, ki jih kliče, kadar je čas na pot.

In kakšna je njih oprava? Marsikateri izmed čitateljev se bo znabit prezirljivo nasmehnil našim vojakom. A pomisliti mora, da so to sinovi priprostih kmetov in kočarjev. Njim ne prinaša svet Miklavž svetlih sabljic, ličnih puškic in vojaških čepic. Zadolžni in srečni so naši otroci, če jih obdaruje z orehi, suhim sadjem in par jabolk. Sladčice so že nekaj izvanrednega pri njih. Da bi jim stariši omislili igrač, kakoršne se vidijo po velikih mestnih izložbah, o tem ni govora. Otroci naši nimajo pojma o takih potratih.

Vendar mladim junakom veselja žare zdrava lica in jim sije radost iz oči, ko korakajo oboroženi s težkimi, doma izdelanimi puškami in bajoneti. Poveljnik ima opasano sabljo. Četa ima tudi saniteja, ki koraka navadno zadnji in ima na rokavu bel trak z rudečim križem.

In vse to so si dečki sami naredili. Puška ima celo prožno pero. Kadar ga vojaček sproži, zleti lesen zamašek po cevi.

Okrog pasu nosijo naši vojaki vrvico. Spredej ima na vrvici vsak po dvoje cigaretnih skatelj, v katerih hranijo lesene zamaške. patrone. Ob strani pa jim visi bajonet, ki je tako prirejen, da ga lahko potegnemo iz nožnice in nasade na puško. Nekaj se jih ponaša celo z okrvavljenim koncem. Pobarvali so ga z rudečim barvo.

Na hrbtu nosijo naši vojaki ali svoje lesene šolske torbice ali pa narejene iz domačega platna. Na glavi so seveda raznovrstna vegasta pokrivala. In

Velike priprave v ruski mornarici.

Iz Kodanja se dne 7. aprila poroča:

V zadnjih dneh se vrše v ruski vojni mornarici velike priprave. Kakor se sliši, so te priprave v zvezi z gotovimi sklepi pariškega vojnega posvetovanja. Carjev ukaz na vodilni senat določa upoklic pod orožje vseh višjih častnikov, praporščakov in sprevednikov ruske vojske mornarice, da se „izpopolni stanje obstoječih mornariških poveljstev in poveljstev, ki se sedaj nanovo ustanovljajo.“

Pred splošno četverosporazumno ofenzivo

Iz Stockholma se poroča:

Rusko časopisje zasleduje z naraščajočo nezadovoljnostjo potek bojev pred Verdunom ter naglašajo pri vsaki priliki velikanske težkoče, s katerimi se mora boriti francoska armada. Listi izražajo upanje, da ni trenutno nobene nevarnosti, odklanjajo pa odločno naziranje, češ, dolžnost zaveznice je, pomagati Francozom na ta način, da bi se moralo pomnožiti delovanje na drugih frontah. Ruski vojaški strokovnjaki krogi zanikujejo z vso odločnostjo vrednost takozvanih razbremenilnih ofenziv, kojih uspeh je bil dosedaj še vselej zelo malenkosten ter povdarjajo, da ima vsaka zaveznica, izvzemši Anglijo, sama s seboj več kot dovolj opravka.

Pariški dopisnik petrograjskega lista „Rječ“ E. Dimitrijevič brzojavlja, da po njegovih popolnoma zanesljivih poročilih ne namerava francosko armadno vodstvo kljub neugodnemu poteku bojev pred Verdunom odjenjati na nobeden način od svoj čas storjenih sklepov, ki so bili sedaj na pariški konferenci vnovič odobreni in potrjeni. Velika francoska ofenziva torej kljub neuspehu pred Verdunom ne bo izostala in bo tvorila del splošne četverosporazumne ofenzive.

Na obeh straneh skrajni napor.

Amerikanski listi so dobili od svojih poročevalcev na nemški fronti poročila, da bodo v prihodnjih mesecih na obeh straneh zastavili vse sile, da se doseže premoč nad sovražnikom. Nemci se na to pripravljajo s tem, da metodično gradijo ceste in železnice. Odločili so se, da zavzamejo Verdun, a svoje odločilne vojne ukrepe in podvzetja odlagajo od tedna do tedna, da se tako izognejo velikim izgubam.

Vsi narodi zahtevajo mir.

Iz Rotterdama se dne 7. aprila poroča:

Italijanski državnik je vprašal angleškega ministrskega predsednika Asquitha o njegovem pogovoru s sv. Očetom, Asquith je o pogovoru sledeče izjavil: Papež je mnogo govoril o miru, katerega si srčno želi, da tako vera v človekoljubje na svetu ne bo

vsak ima spredaj prišito svetinjico, prav kakor so to videli pri vojaki.

Poveljnik jim je največji, dvanaajstletni Matevž, ki nosi tudi sabljo. Ubogajo ga na vsak migljaj. Zapoveduje jim rezko in kratko, a pomislite — v jeziku, kot je pač slišal od vojakov. Včasih je nastal med šolarji na poti iz šole in v šolo tudi kak prepir. Temu je morda ušla sivyka na sosedovo senožet in se je nad njim sosedov sin malo pohudoval. Tam sta se pa znabit zopet dva druga sporekla o tem, kateri izmed njiju pase več živine. Sami gospodarski prepiri! A sedaj vlada med vojaki sloga in edinost. Čim več jih je, tem ponosnejše in enakomernejše korakajo.

Zaničljivo in po strani bi znabit pogledal kak mestni otrok to četico v priprosti, zakrpani obleki, v velikem, nerodnem obuvalu, po leti pa so še bosji. A naši vrli korenjaki gotovo ne bi menjali z lepo mestno suknjico, svetlimi, ozkimi čevljički in ličnim pokrivalcem.

Priprosti so naši pastirčki, sinovi narave, čvrsti, veseli in zadovoljni. Nežnega negovanja mamice, kakor mestni otroci, ne poznajo. Zgodaj se privadijo resnosti življenja. Žuljava roka očetova in materina dela zanje od ranega jutra do poznega večera. Domača hiša jim je dom sreče. V njej dorastejo krepki in čili po telesu, zdravega, bistrega duha in priproste, bogoljubne duše. Li ni postalo izmed kmetijskih sinov že mnogo učenih, velikih mož? Močnih in krepkih, srčnih in zvestih vojakov daje domovini uprav kmetijski rod.

In naši mladi vojak? Svesti so si svoje krepkosti. Ponosno zro že sedaj v bodočnost, ko bodo mnogi izmed njih služil cesarju in domovini. In zato jim telikrat zadoni iz močnih grl:

„Ko bomo pa kedaj dorasli, železo bo, kar zdaj je les, ko bodo drugi krave pasli, junaki bomo mi zares!“

popolnoma izruvana. Krivo je mnenje, se je izrazil sv. Oče, če katera vojskujočih se držav trdi, da še čas za mir ni prišel. Papež je trdno prepričan, da vsi narodi zahtevajo mir. Volja narodov se mora spoštovati, predno bodo ljudje izgubili upanje na bodočnost. Sv. Oče je nato napram Asquithu izrazil svoje presenečenje, ker hoče Anglija braniti italijanski jamstveni zakon iz leta 1871 o „neodvisnosti“ sv. Očeta. Določba glede Vatikana v ententnem sklepu je v resnici zakrivila v Vatikanu ozlovoljnost napram Angliji, kar se je posebno pokazalo v tem, da angleški poslanik Howard tako dolgo ni dobil vstopa pri sv. Stolicy.

Anglija Francija in Vatikan.

List „Osservatore Romano“ piše, da je papež sprejel v avdienci angleškega poslanika v Rimu, Nisarda, ki je bil zadnji poslanik Francije pri Vatikanu, ko je svojčas pretrgala Francija vse zveze z Vatikanom. Dan pozneje, ko je papež sprejel v avdienci Nisarda, je poslednji še tudi imel pogovor s papeževim državnim tajnikom. List „Idea Nazionale“ je mnenja, da nameravata Anglija in Francija stopiti v stik z Vatikanom v važni politični zadevi.

Princ Mirko na Dunaju.

V četrtek, dne 7. aprila, ob 7. uri zvečer, je črnogorski princ Mirko v spremstvu dvornega zdravnika dr. Peražiča in artilerijskega nadporočnika dr. Henrika Blau došel po izhodni železnici iz Cetinja na Dunaj. Princ Mirko se je v svojem avtomobilu odpravil v zdravilišče Löw, kjer je bil naslednji dan operiran. Občinstvo je črnogorskega prince ob prihodu na Dunaj na ulici prijazno pozdravljalo. Njegovi spremljevalci so izstopili v Grand-hotelu. Avstrijska vlada je dala princu za vožnjo iz Cetinja na Dunaj na razpolago poseben dvorni vlak. Princ Mirko je drugi sin kralja Nikite in je težko bolan. Mirko misli delj časa ostati v omenjenem zdravilišču.

Genadiew aretiran.

Voditelj bolg. rusofilov, ki se zovejo „Stambulovistovci“, bivši minister Genadiew, je bil dne 6. aprila prijet in odposlan v zapore. Genadiew je dobil od francoskega ministra Cruppyja 18.000.000 frankov podkupnine. Ta denar je Genadiew razdelil med rusofske bolgarske državnike, da bi med ljudstvom agitirali za Rusijo. Velik del te svote pa si je Genadiew pridržal za-se.

Udarec za Wilsona.

Listu „Frankfurter Zeitung“ se poroča iz Nov. Jorka:

Henry Ford, znani prvoboritelj za mirovno gibanje v Severni Ameriki, je pri volitvi kandidata za predsednika Združenih držav Severne Amerike v republikanskem volilnem okraju Michigan združil nase 50.000 glasov, njegov protikandidat in Wilsonov pristaš senator Smith je pa ostal v veliki manjšini. Ta izid volitve je tem zanimivejši, ker se Henry Ford ni potegoval za kandidacijo, ni prav nič agitiral, ni za volilne namene potrošil nobenega denarja in ni prirejal nobenih volilnih shodov. Nasprotno se je pa senator Smith posluževal vseh volilnih sredstev in podpirali so ga vsi največji ameriški listi, ki so prinašali opombe, da glasovi, katere dobiva Smith, le podpirajo in krepijo Wilsonovo politiko. Izid te volitve je vzbudil v Združenih državah prav veliko začudenja.

Burni prizori v nemškem državnem zboru.

Socialdemokrat Liebknecht izključen od seje.

Dne 8. aprila se je v nemškem državnem zboru pri razpravi o državnem proračunu oglasil k besedi socialdemokratski poslanec Liebknecht, ki je o najetju vojnega posojila govoril v protidomovinskem smislu. Poslušalcev se je lotila grozna razburjenost. Slišali so se klici: „Lump, vi spadate v norišnico!“ Poslušalci so obkolili govorniški oder in posl. Hubrich je Liebknechtu iztrgal rokopis govora ter ga vrigel na tla. Socialdemokrat Dittmann je pobral rokopis in ga vrnil Liebknechtu. Hrup je bil vedno hujši in končno je predsednik Kaempf poslancu Liebknechtu odvzel besedo. Ker Liebknecht ni hotel zapustiti govorniškega odra, ga je predsednik izključil od seje. A Liebknecht še vedno ni hotel iti. Poslanec Müller ga je hotel s silo odstraniti, pa ni šlo. Predsed-

nik je nato ugotovil nesklepčnost zbornice ter je sejo odgodil do ponedeljka, dne 10. aprila.

Politične vesti.

Minister Krobatin v Sarajevu. Vojni minister generalni polkovnik baron Krobatin je prispel na povratku iz Cetinja dne 5. aprila s spremstvom v Sarajevo, kjer so ga na kolodvoru pozdravili deželni poglavar general Sarkotič in generaliteta. Deželni poglavar je priredil ministru v konaku častni obed. — Dne 6. aprila jutraj je vojni minister odpotoval zopet naprej.

Četrto vojno posojilo. V približno enem tednu utegnejo biti dovršene priprave za četrto vojno posojilo in podpisovanje se bo oficijelno začelo. Položaj je ugoden, ker so se glavni viri zopet napolnili ter so pripravljene na nove zahteve države. Finančna oblast bo topot posvetila svojo posebno pozornost mnogoštevilnim podjetjem, obratom in trgovinam, ki so nastali tekom vojne in večinoma sijajno uspevajo. Iz tega novega vira mora dobiti država krepko denarno pomoč. Dosedaj so podpisane za IV. vojno posojilo že prav znatne svote in podpisi se vsak dan množe.

Raznoterosti.

Zopet se vračajo. Nemški listi so poročali, da je bil aretiran cerkovnik pri Sv. Križu pri Beljaku Mihael Grafenauer. Kakor se nam poroča,

je sedaj g. Mihael Grafenauer zopet prost doma pri Sv. Križu. — Tudi Ksaver Meško, priljubljeni slovenski pisatelj, o katerem so po graških listih poročali, da je bil aretiran, se zopet nahaja v svoji župniji Marija na Zili pri Beljaku.

Deželni šolski svet. Cesar je imenoval vč. g. kanonika in stolnega župnika Franca Moravec za člana štajerskega deželnega šolskega sveta.

Duhovniške vesti. Župnijo Ponikva ob južni železnici je dobil tamošnji provizor č. g. Maks Ašič. — Župnija Fram je podeljena č. g. Valentinu Kropivšek, kaplanu v Šoštanju.

Vpoklic vojnega kurata. Č. g. Anton Persuh, kaplan na Do u pri Hrastniku, je vpoklican v izvrševanje dušnega pastirstva na bojišču. Nadomeščati mu bo obolelega vojnega kurata č. g. Marko Krajnc.

Gališki cesarski namestnik umrl. V soboto, dne 8. aprila je v Biali v Galiciji umrl gališki cesarski namestnik general Colard, star 59 let.

Hindenburgova 50letnica. Dne 7. aprila je slavil maršal Hindenburg 50letnico, odkar je bil kot častnik uvrščen v nemško armado. Cesar Viljem je Hindenburgu brzojavno čestital.

Iz finančne službe. Finančni stražni komisar Anton Hazel je imenovan za vodjo novo ustanovljene finančnega kontrolnega urada v Brežicah. — Nadrespicijent Zajnko je imenovan za vodjo finančnega kontrolnega urada v Celju. — Premiščen je iz Celja v Slove. Bistrico respicijent Anton Fabijan, iz Slove. Bistrice v Celje pa respicijent Anton Strudl. — Finančni nadrespicijent Jožef Schup je imenovan za finančnega stražnega komisarja. — Finančni nadpaznik v Celju Anton Polak, ki služi kot narednik 87. pešpolka na severnem bojišču, je bil odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne. — Istotako finančni paznik Henrik Kapun v Brežicah, sedaj ognjičar 1. trdnjavskega artilerijskega polka. — Finančni nadpaznik Alojzij Ermenc v Celju je bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno. — Na severnem bojišču je padel finančni paznik Ivan Gec iz Brežic.

Vojna pobožnost v mariborski stolnici. Od danes do petka, dne 14. aprila, se bodo vršile v mariborski stolnici sledeče vojne pobožnosti: V ponedeljek, dne 10. aprila, ob ¼6. uri zvečer, sv. rožni venec, ob ¼6. uri litanije z blagoslovom, molitev k sv. Duhu, in ob ¼7. uri pridiga; v torek: ob ¼10. uri predpoldne sv. rožni venec, ob ¼10. uri pridiga, nato sv. maša, zvečer ob ¼6. uri sv. rožni venec, ob ¼6. uri litanije z blagoslovom, ob ¼7. uri pridiga. Enak vspeled, kot v torek, je tudi v sredo in četrtek. V petek, dne 14. aprila, bo ob ¼7. uri jutraj pridiga, nato sv. maša z blagoslovom in končno skupno sv. obhajilo. Pričakujemo, da se bodo pobožni verniki v velikem številu udeleževali teh vojnih pobožnosti.

Vesti od ogrskih Slovencev. Kraj Sobota ob štajerski meji dobi, kakor poročajo „Novine“, električno razsvetljavo. Z ljubomersko trdiko Mursa so že sklenjene tozadevne pogodbe. — V bolnišnici se je neka protestantovska žena iz Sobote na smrtni postelji povrnila nazaj v naročje sv. katoliške cerkve. — 61letni mož Jožef Bernjak, doma iz Grada, je v pija-

nosti padel v občestni jarek in se potopil. — Glasilo ogrskih Slovencev „Novine“ vrlo napreduje. Samo v kraju Nedelica je dobilo v teku enega leta 44 novih naročnikov.

Nabori 18letnih mladeničev. Na Sp. Štajerskem se bodo vršili nabori črnovojniških zavezancev, rojenih v letu 1898, sledeče: Brežice 17. 18. aprila, Trbovlje 20. aprila, Ljubno 25., 26. aprila; Celje okolica 27., 28., 29., 30. aprila in 1. maja. Celje mesto 2. maja, Šmarje pri Jelsah 3. maja; Slovenj-gradec 17., 18., aprila, Ljutomer 20. aprila, Ptuj mesto 25. aprila, Ptuj okolica 26., 27. aprila, Ormož 28. aprila, Rogatec 29. aprila, Konjice 1. maja, Maribor mesto 15. aprila, Maribor okolica 16., 17. aprila, Slov. Bistrica 18. aprila, Sv. Lenart v Slov. gor. 20. aprila, Radgona 25. aprila.

Čas bo štel eno uro naprej. Iz Berolina se dne 6. aprila uradno poroča: Poletni čas s. Zvezni svet je sklenil, da se pomaknejo ure v poletnih mesecih 1916 naprej. Izvedlo se bo to v Nemčiji tako-le: Dne 30. aprila ob 11. uri zvečer se pomakne veliki kazalec na urah eno uro naprej; 1. maja se prične torej letos v Nemčiji že 30. aprila ob 11. uri ponoči. Uradi, tvornice itd. prične delati eno uro zjutraj prej in nehajo tudi eno uro prej. Upajo, da prihranijo tako veliko na razsvetljavi.

Preskrbovalna pristojbina za moštvo stražnih oddelkov je zopet določena za dan in osebo na 1 K 30 v. Torej bo dobivalo moštvo, ki straži na delu vojne ujetnike, v bodoče na dan in osebo znesek po 1 K 30 v.

Mestno prebivalstvo dobi več sladkorja. Štajersko cesarsko namestništvo je določilo, da bo dobivalo prebivalstvo mest Gradec, Maribor, Celje in Ptuj, kakor tudi sosedni kraji in sosedne občine teh mest, ki imajo značaj mest, ali v katerih prebiva več tovarniških delavcev, od 16. aprila nadalje za širi tedne 1¼ kilograma sladkorja za osebo in ne 1 kilogram, kakor je bilo dosedaj določeno. Izdajale se bodo za ta mesta, občine in kraje posebne sladkorne karte z označbo A, sladkorne karte pa, ki so veljavne za ostalo prebivalstvo ter odkazujejo po 1 kg za osebo, bodo označene z B.

Železniška progla Velenje—Celje. Na železniški prog Velenje—Celje bosta prevažala s 15. aprilom oba tovarna vlaka štev. 1877 in 1878 tudi osebe, in sicer v vozovih 3. razreda.

Bakrena galica. Štajerska zveza gospodarskih združenj je dobila dosedaj samo eno četrtino naročene galice. Ostala bo došla pozneje. Mariborski okrajni odbor že oddaja galico vsem, ki so jo naročili. Oddaja se v skladišču Kasernplatz štev. 6. Prinesli se mora seboj vreče in potrdilo o vplačnem znesku.

Pripravite se za slano. Mnogi se bojijo, da bo letos spomladni mraz uničil sadje in vinograde, ker je vse tako zgodaj pognalo. Priporočamo, da si vinogradniki in sadjarji pripravijo že sedaj dovolj dražja in druge snovi za zažiganje proti mrazu. Uspeh pa se doseže le tedaj, ako se zažiga v celi sosesčini, tako, da se dim vleče po vsem ozemlju, katerega bi radi obvarovali pred mrazom.

Prvi kavrniki. Vinogradnik iz St. Petra niže Maribora nam poroča, da je v petek, dne 7. aprila, opazil v svojem vinogradu „na Goreci“ že prve kavrnike. Na eni mladiki jih je naštel kar tri. Znamenje za ugodno vinsko letino.

Obletnica upeljave krušnih kart. Dne 9. aprila t. l. je preteklo leto, odkar so bile upeljane v Avstriji krušne karte. Z upeljavo krušnih kart se je v obče posrečilo preskrbeti prebivalstvo s kruhom in moko, čeprav niso bile cene povsem primerne, kajti kmet dobi za 1 kg pšenice 34 vin., a mestjan pa mora plačati za 1 kg finejše moke po K 1.22, dočim je stal 1 kg finejše pšenične moke pred vojsko samo 38 do 44 vin.

Sladkorne nakaznice (naročilnice) in seznamne knjige. Mnogo trgovcev in gostilničarjev na deželi ne ve, kako dobiti sladkorja za svoje odjemalce in goste. Mnogi nadlegujejo in prosijo veletržce v mestih za sladkor. Opozarjamo, da dobe trgovci in gostilničarji na okrajnem glavarstvu nakaznice, s katero jim potem trgovci in gostilničarji oddajo sladkor. Sedanje nakaznice za gostilničarje in trgovce veljajo na primer v mariborskem okrajnem glavarstvu do dne 15. maja.

Delavci dobijo večjo množino sladkorja. Kakor se iz Dunaja poroča, namerava vlada v bližnjih dneh določbe glede uporabe sladkorja v toliko spremeniti, da bodo dobili delavci, ki izvršujejo težka in nočna dela, večjo množino sladkorja kot je dosedaj predpisano za osebo. Obenem se bo tudi gospodinjam za vkuhanje sadja dalo dovolj sladkorja na razpolago. Obrtnikom pa se bo dovolila raba saharina.

Zivinski sejmi v Mariboru zopet otvorjeni. Ker je kuga svinovka v mestnem okolišu in v mariborskem okraju ugasnila, je cesarska namestništva živinsko sejsmo zopet preklicala in dovolila, da se živinski sejmi smejo zopet vršiti. Prihodnji živinski sejm v Mariboru se vrši že v sredo, dne 12. aprila, in se sme na istega prignati vse vrste goveje živine iz mariborskega, kakor tudi iz ptujskega okrajnega glavarstva. Tudi ptujski okraj je istotako proglašen kot neokužen. Lastnike živine se opozarja, da je treba za živino, ki je namenjena za mesarje, torej za klavno živino, prinesiti seboj klavno dovoljenje, ki se dobi potom občine na e. kr. okrajnem glavarstvu. A tudi za svinjske sejme, ki se bodo odslej vršili vsako soboto, se sme pripeljati vse vrste svinj in sicer plemenske in klavne svinje iz prej omenjenih političnih okrajev. Glede izvoza klavnih svinj ni sedaj nobene zapreke več, dočim je izvoz plemene živine še vedno prepovedan.

Korenine od pirnice izborna krmilo. Na njivah imamo občežnan, silno nadležan in hud plevel v rastlini, ki se imenuje pirnica ali tudi pirika, ornica, grana, rava, skrada, bored, železna trava itd. Pirnica sicer rase tudi na travnikih, kjer ni plevelna rastlina, temveč daje zelo dobro seno; na vlažnih travnikih je pirnica skoraj najboljša trava, ker vlaga ne umori tako hitro njenih korenin. Na njivah je pa pirnica zelo nadležna in škodljiv plevel, ki se razrašča v zemlji in pošilja prtilike na vse strani. Te prtilike so njene belkaste korenine, ki vsako pomlad nanovo poganjajo in počasi vse površje preprežijo. Kjer poljščina hitro poganja, ni pirnica tako škodljiva, ker jo senca duši; ona namreč zahteva dovolj svetlobe in zraka. Med okopavinami in fižolom je zatorej največ pirnice, ker je površje izprva golo, in poljščina počasi rase. Pirnica izsesava zemljo tako silno, kakor nobena druga zel; zlasti vzame iz zemlje veliko klušičastih hranilnih snovi. Vrhu vsega tega je jako trdoživa; niti suša, niti moča ji ne škodujeta, če ima le dovolj svetlobe in zraka. Pirnica cvete mesca junija in julija. Najbolj je nadležna na peščenih zemljah, ker se tamkaj najlaže razrašča. Vsak razumen kmetovalec bo pirnico z vsi silo zatiral, in sicer v prvi vrsti ob spomladanskem oranju intemu sledečemu brananju, ker takrat nabere cele kupe pirničnih korenin, ki se jih mora skrbno uničiti; posamezni deli korenin se namreč ob deževnem vremenu ožive, poganjajo stebela, narede nove rastline s semenom, ki prehaja zopet na njivo. Pirnico moramo torej z vsi silo zatirati, a pri tem imamo lahko dvojen dobiček. Njive očistimo močno škodljivega plevela in zbrane korenine so pa izborna krmilo in jih torej ni zametavati. Od prsti izbrane korenine pirnice so sveže, kakor tudi posušene, najmanj tako dobro krmilo, kakor otrobi, kajti imajo v sebi veliko škroba, raznih rastlinskih sluzov ter toščobe in znatno množino prebavljivih beljakovinskih snovi. Korenine od pirnice je torej šteti naravnost med močna krmila. Pirnične korenine so kot krmilo veliko več vredne, kakor na pr sedaj veliko predragi posušeni zrezki sladkorne pese in tudi celo kot surov sladkor, ki nima v sebi nič beljakovin in je v zdravstvenem oziru za živali omejene vrednosti. Pirnične korenine prav posebno prijaajo konjem, ki jih morejo napol posušeni in dobro zrezani dobiti na dan 5 do 6 kg. So pa ravno tako dobro krmilo za vse druge domače živali. Občasih draginje in pomanjkanja moka se je delala iz pirničnih korenin krušna moka za človeško hrano; iz te se je delal kruh prijetnega duha in okusa, 6% kg suhih pirničnih korenin da 4% kg bele, 1 kg črne moka in 1 kg otrobov. Na Francoskem rabijo pirnične korenine kot krmilo za konje že odnekdan in tudi takrat, če je dovolj drugih krmil. Skupaj zbrane pirnične korenine je v čisti volji dobro izprati in jih je potem na slamoreznici kolikor mogoče nakratko zrezati. Tako očiščene in zrezane korenine je na solncu posušiti in jih potem hraniti na zračnem in suhem prostoru. Povsodi pri nas so njive s pirnico silno zapljevane. V korist vsakega kmetovalca je, če vse izorane in skupaj zbrane pirnične korenine odstrani; pri sedanjem silnem pomanjkanju in draginji krmil naj jih pa nikakor ne zavrže, temveč jih kot krmilo doma porabi.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zateu je bilo v pretečeni dobi popraševanje po tujem hmelju nepričakovano živahno. Pokupile so se velike množine štajerskega hmelja bržčas v spekulacijske namene. — Hmelj so nakupili po zelo nizki ceni in sicer po 25—30 K za 50 kg, tuj hmelj boljše kakovosti pa za ceno 45—50 K za 50 kg.

Zasebni poštni zavoji v Turčijo zopet dovoljeni. Od sedaj naprej je zopet dovoljeno pošiljati v Turčijo zasebne poštnje zavoje, toda z omejitvijo, da eden in isti pošiljatelj ne sme odposlati na dan več kakor 30 zasebnih poštnih zavojev v Turčijo.

Uporaba cigaret in tobaka za mesec april. Tobakna uprava je dovolila, da se sme v totranski državni polovici v mesecu aprilu uporabiti 616 milijonov cigaret in 396.000 kg cigaretnega tobaka. Za mesto Dunaj je določenih 143 milijonov cigaret in 81.000 kg cigaretnega tobaka. Mesca aprila leta 1914 se je uporabilo v totranski državni polovici 477 milijonov

cigaret in 334.000 kg cigaretnega tobaka, torej se bo uporabilo v mesecu aprilu t. l. 29% cigaret in 19% cigaretnega tobaka več, kakor se je uporabilo mesca aprila leta 1914.

Dopisi.

Maribor. Klasifikacija konj je v mariborskem okrajnem glavarstvu ugodno izpadla. Kakor izveemo, dobi vojaška uprava iz mariborskega okraja blizu 1000 konj, večinoma izborni material. Priporočati bi bilo, da bi država, dežela in okrajij konjerejo v naših krajih kolikor mogoče pospeševali.

Maribor. Okrajno glavarstvo nas prosi, da bi objavili v listu, da se odslej s strankami občeje na okrajnem glavarstvu samo predpoldne od 8.—12. ure. Da torej popoldne nihče ne bo zaman hodil v Maribor, naj gre vsak, ki ima na okrajnem glavarstvu opravke, že dopoldne v mesto. Žetveni komisar g. R. Petrovan pa nam naznanja, da on tudi popoldne od 3.—6. ure občeje s strankami.

Maribor. V našem mestu se je pojavilo veliko pomanjkanje špeha in masti. Mestni odbor za preskrbo prebivalstva z živili tudi na Ogrskem ne dobi masti. Za silo je kupil omenjeni odbor četrt vagona umetne masti „margarin“ iz Nizozemske. Ta mast se sedaj prodaja v mariborskih trgovinah po 7 K 60 v 1 kilogram.

St. Ilj v Slov. gor. Bralno društvo priredi na Belo nedeljo, dne 30. aprila, predstavo iger „Krčmar pri zvitem rogu“ in „Čevljar“. Nastopijo mladeniči naše Marijine družbe.

St. Ilj v Slov. gor. Letos pričakujemo ugodne sadne letine. Vse vrste sadnega drevja obetajo bogat sad. Naši sadonosniki so odeli v en sam evetoči prt. Sedaj je najlepša doba na kmetih. — Delavcev nam zelo primanjkuje. V šentiljski, cirknjski in dobrenjski občini je okrog 150 ruskih ujetnikov pri posestniških nastavljenih kot poljski delavci. Občini Ceršak in Selnica pa ste ruske ujetnike odklonili. Delo pa le še kljub temu gre v teh občinah dokaj vrlo od rok. — Tovarna v Ceršaku je s 1. aprilom pričela delo. Domačini-preddelavci so oproščeni vojaške službe.

Čmurek. Pešec Karl Schober iz Račjega pri Čmureku (Ratschendorf) se je pogrešal od dne 26. avgusta 1914 izza bitke pri Svareavi. Sorodniki so ga že davno šteli med mrtve. Pred kratkim pa je došlo iz Konstantinova pri Rostovu ob Donu poročilo, da se Schober nahaja tam v ruskem ujetništvu. O Schoberju torej celih 19 mesecev ni bilo nobenega poročila. Tudi iz Rakiča pri Brunnseeju se poroča, da se je nek posestnik po 18 mesecih še le sedaj oglasil iz ujetništva.

Vuzenica. Anton Ditner, doma iz Vuzenice, kadet 87. pešpolka, je prišel v rusko ujetništvo.

Celje. Celjsko okrajno glavarstvo nam piše: Ker pri dražbi dne 30. oziroma dne 31. marca 1916 ni bilo primernih ponudb, se vrši zakup občinskih lovov po javni dražbi za dobo šestih let, to je za čas od 1. julija 1916 do dne 30. junija 1922 in sicer: St. Lenart nad Laškim trgov s površino 1272,9633 ha v četrtek, dne 27. aprila, ob 12. uri dopoldne, v obč. pisarni v Laškem trgu. St. Jurij na južni žel. okolica v obsegu 4496,3245 ha, Frankolovo v obsegu 1644,1002 ha v petek, dne 28. aprila, ob 10. uri dopoldne v Celju v pisarni e. kr. okrajnega glavarstva. Izklicna cena za občinski lov St. Lenart nad Laškim znaša 102 K, za občinski lov St. Jurij ob j. žel. okolica 600 K in za Frankolovo 100 K. Vsak dražitelj mora pred pričetkom dražbe založiti enak znesek, kakor znaša izklicna cena, v gotovini ali pa v vrednostnih papirjih kot vložnino. Zdražitelj mora takoj stroške dražbe, potem znesek v visokosti izklicne cene enak enoletni zakupnini v gotovini ali v vrednostnih papirjih kot vložnino ali varščno založiti, a nadalje še plačati enoletno zakupnino ter založiti kolektivno za pogodbo po lestvici II. Omeni se, da bo v slučaju, da se vsled morebiti tekočih vzklicev (pritožb) ali v smislu nadaljnjih določb te postave s končno sodbo površje občinskega lovskega ozemlja razširi ali skreči, tudi zakup zvišan, oziroma znižan. — Dražbeni akt mora e. kr. okrajno glavarstvo Celje potrditi.

Celje. Na Miklavškem hribu pri Celju je umrl v četrtek, dne 6. aprila, g. Ignacij Oblak, posestnik in bivši podobarski mojster, oče znanega, tudi že umrlega slavista dr. V. Oblaka, v starosti 82 let. N. v m. p.

Celje. V Savinjski dolini so letos mnogi hmeljarji svoja hmeljišča popolnoma opustili in dotični svet zasadili s krompirjem ali obsejali z žitom. Mislim, da hmeljišč popolnoma opustiti ne kaže. Po vojski bo hmelj zopet dobil staro veljavo. Mlada, rodna hmeljišča je treba še nadalje skrbno gojiti, da ne zamrejo.

Dobrna pri Celju. Deželni šolski svet je izrekel zahvalo in priznanje tukajšnji učiteljici Josipini Simončič za njen trud pri izdelovanju tople obleke za naše vojaštvo.

* **Nov zemljevid.** Tvrška G. Freytag & Berndt na Dunaju, VII., je izdala nov, zelo pregleden zemljevid o Rumuniji. Na zemljevidu je tudi del Srbije, Bolgarije, Ogrske in cela Bukovina. Zemljevid stane s poštnino vred 1 K 30 vin. in se naroča pri omenjeni tvrdki.